

PENCKÓFER JÁNOS

EGY LÉLEKUTAZÓ BALESETE KÖRÉ TEREMTHETŐ REKLÁMLEHETŐSÉGEKRŐL, VALAMINT A HIRTELEN JÖTT KIBERNETIKUS KÁOSZ HERMÉSZI TULAJDONSÁGAI RÓL

*Mindenekelőtt az utazás hermészi
emelkedettsége. Aki bátrahagyta
emlékkötőit, a mindenét, aki nem
szeretne megérkezni többé sobasem.
A teste él, a funkciók még segítik,
bogy felismerhetetlenül olyan legyen,
mintha csak távolságokat szeretne
maga mögött tudni. De az üzenet
hazája több, mint amennyit a szív
magába zárhat. Ezért az eszmélet-
vesztés, ezért lett problémás a sima
bétköznapi délután.*

*Homelessst mond a tweedzakós másnap,
esetleg hajléktalant, mert a forgalom-
elterelés miatt akkor senki se tudta,
mi történt vele. Csak bámulták az
égi lobogást. Valami angyalsóhaj-
szerű hír, émelygés ott, a gyomor-
száj mögött. A vezetékekben, a
mobilokban lebénult a távbeszéd,
az SMS-ek összegabalyodtak, csak
a transzparenszen vibrált a ZIEMELK
felirat. AKIT KITAKAR A NYELVE, A
ZIEMELK ÚJRATTIKOSÍTTJA.*

*A tévé megszakítva adását élőben közve-
títette az állapotokat. A feszültség
érdekében a stúdió vendégei vitát
nyitottak, miért az eredendő bűn,
miért a lélekutazó, és hol a költészet
határa. Az esti adásban a sárga
hasadás az égen Tintoretto golgotás
képéről indult, de a Bazilika fölött
már egy kameraszem lett belőle. Aztán
lenyugvó nap, amint egy óriásplakátot
olvas. MOST MÁR KITAKARHATOD
MAGAD, AKKOR SEM LESZEL MAGAD.*